

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Gallia Vindicata, In Qua Testimoniis Exemplisque
Gallicanæ Præsertim Ecclesiæ, Quæ Pro Regalia, Ac
Quatuor Parisiensibus Propositionibus A Ludovico
Maimburgo, Aliisque producta sunt, Refutantur**

Sfondrati, Celestino

[Ort nicht ermittelt], MDCLXXXVIII.

4. Subditos ab Obedientia Principibus debita exsolvi posse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38277

tunc erat Imperatorum potestas, aut toto, aut mediâ Orbis parte dominantium, promptisque exercitibus, militiæ ac pugnae paratis; ergo tunc temporis aut non decuit, aut non oportuit, aut non expedit, multoque tutius ferre & expectare, quam hostes & fortiores excire inutili ac noxiâ vindictâ. Alioquin si hoc exemplum antiquitatis aliquid urgeat, quo jure ex sententia Maimburgi Franci Pipino & Capeto, Romani Carolo Imperium detulere, ipsique acceptarunt? si nefas hoc fuit, nunquam pejùs, quàm in Gallia & à Gallis peccatum. Sed & illud huc facit, quòd non olim tantum, sed hoc etiam tempore, quando Summi Pontifices hanc sibi in Reges & Imperia potestatem convenire putant, multos tamen hæreticos Principes tolerant, nullisque eos pœnis nec sacris, nec profanis insectantur, nec subditos Juramento absolunt, idque aut metu pejorum, aut quia credunt se frustra conaturos, quamvis multi, potentisque Catholici Principes non desint, quorum armis uti possent; nec propterea sequitur, arbitrari modernos Pontifices, se hâc potestate uti non posse; ita non sequitur, & antiquos Pontifices id arbitratos esse, qui ob similes causas censuris, pœnisque abstinabant, non quòd causæ aut potestas, sed quòd tempus abesse, nam navigatio non omni vento opportuna.

IV. *Opponitur VI.* Obedientia, (a) quam subditi Principibus debent, juris divini est, & à DEO imperata, non ergo dispensare, eamque solvere Pontifices possunt, ut sæpe in sacris Canonibus definitum est, docentque illis verbis sacra Scripturæ: *Quod Deus conjunxit, homo non separet.* Alioquin auctoritate Pontificum etiam matrimonia laxari possent.

Resp. Observabit lector, promississe Maimburgum, se argumentationibus non usurum, & consultò quidem, nihil enim eo infelicius, cum argumentari incipit; cum historiam texit, evolvitque præterita & olim facta, fallit quidem, sed observari nisi ab eruditis non potest, & quibus libri & otium est percurrendi antiqua. Cum verò philosophari incipit, rationesque deponere ex suo contextas, adeò aberrat, ut nemo non noceat, videatque, aut indo-

(a) Maimb. cit. cap. 27. fol. 372. (b) e. sunt quidam 25. q. 1. c. litteras de restitut. Spoliat. c. super eo 4. de usur. S. Thom. 1. 2. q. 97. a. 4. ad 3. & quodl. 4. q. 8. a. 3. vide Reg. Sacerdot. f. 360.

leat tam malè in metam collimanti, appareatque, majorem illum eloquentiæ operam, quam Theologiæ dedisse. Si obedientia Regibus debita juris divini est, quod solvi à nullo & nunquam potest, quis ergo Francos, Romanosque juramento exsolvit, quod Childerico, quod Constantino dixerant? Idque vidente, approbante, imò acceptante Gallia? Quis in juramentis, quis in votis dispensat, quorum obligatio juris utriusque naturalis est, divinique? Sed & principium Mainburgus petit, supponit enim, quod probandum erat, videl. præcepta divina, præsertim positiva pro omni casu obligare, cum contrarium constet, etiam in præceptis negativis; præceptum enim *non occidendi* in certis casibus & circumstantiis non obligat, præsertim in casu defensionis; ita nec præceptum *principibus obediendi*, quando necessitas defendendæ Religionis, quæ multo fortior & antiquior est, urget. Declaratio verò, an ea necessitas urgeat, adsintque circumstantiæ, ob quas juramenti obligatio cesserit, est una ex majoribus causis, & ideo Pontifici reservata, nec privatorum judicio permilla, alioquin nemo non causas fingeret, legitimis Magistratus respuendi, essentque omnia latrocinij ac factionibus plena.

V. *Opponitur VII.* (a) Potestas hæc indirecta, quæ Pontifici Romano tribuitur, nullum habet à sacris litteris patrocinium, ne leve quidem, atque ex tot auctoritatibus, quæ illi opinioni sustinendæ producuntur, nulla à sacris Concilijs, sanctisque Patribus in eum sensum explicatur, qui illis à Bellarmino & Suarezio falsò attribuitur. Illæ verò Evangelicæ sententiæ: *Pasce agnos meos*, & *quodcumque solveris super terram, erit solutum & in caelis*, intelligendæ sunt de sola potestate spiritali, non verò temporali, & sic Patribus intellectæ, explicatæque sunt.

Resp. Scripturas quod attinet, alibi ostensum est, hanc nostram sententiam aperte & Theologicè ex illis deduci, parique ratione, quæ olim SS. Patres per evidentem ac naturalem discursum suas Conclusiones contra hæreticos ex sacris litteris inferebant. Nam I. In veteri testamento Oziam Regem incensa in templo adolentem, & ideo leprâ statim percussum Summus Pontifex Azarias non solum ut templo egrederetur rogavit, sed etiam invicem ejecit:

F f f 2

(a) Mainb. cit. c. 27. f. 373.